

“உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக”

“உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக” என்று தேவனிடத்தில் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று இயேசு நமக்குக் கற்பித்தார் (மத். 6:9). ஒரு பெயருக்கு ஏதாவது விஷயம் உள்ளதா? மக்கள் பலர் “இல்லை” என்றே வலியுறுத்தலாகப் பதில் அளிக்கின்றனர். அவர்கள், சீஷர்களின் ஜெபத்தில் உள்ள முதல் வேண்டுகோளைத் தாங்கள் ஒன்றுமற்றதாக் குவதை உணராதிருக்கின்றனர். ஒரு பெயரானது பொருட்படுவதாய் இருக்கின்றது என்பதை நம்பாதவர்கள் ஆவியோடும் புரிந்து கொள்ளாதலோடும் “உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக” (மத். 6:9) என்று ஜெபிக்க முடியாது. ஒரு பெயர் முக்கியத்துவமற்றதாயிருந்தால், பிதாவினுடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதோ அல்லது அவமதிக்கப்படுவதோ ஒரு பொருட்டல்ல.

வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் பின்வரும் கூற்றைப் பலர் மேற்கோள் காட்டுகின்றனர்: “ஒரு பெயரில் என்ன இருக்கின்றது? ரோஜா என்று அழைக்கப்படுவது வேறு எந்தப் பெயரில் அழைக்கப்பட்டாலும் இனிய நறுமணம் கமழ்வதாகவே இருக்கும்.” மதத்தில் என்ன நன்மை இருக்கின்றது என்று நிரூபிக்க வேதாகமத்தை விட்டு ஷேக்ஸ்பியரிடத்திற்கு ஒருவர் திரும்பும் பொழுது, அவர் தமது நிலைப்பாடானது வேதாகமத்தில் இல்லையென்று ஒத்துக் கொள்ளுகின்றார். ஒரு பெயர் மற்ற பெயரைப் போலவே நல்லதாயுள்ளது என்ற ஒட்டு மொத்தப் பொதுமைப்பாட்டை ஒரு ரோஜாவிலிருந்து ஏற்படுத்தினால், பெயல்செபூலீன் பெயரும் கூடப் பிதாவினுடைய பெயரைப் போலவே தர்க்க ரீதியில் நல்லதாகவே இருக்கின்றது என்றாகின்றது. தாவரவியல் மற்றும் ஆங்கில இலக்கியம் ஆகியவற்றிலிருந்து நாம் விலகி, மத சத்தியங்களை நிலைநாட்டுவதற்காக வேதாகமத்திற்குச் செல்வோம். சீஷர்களின் ஜெபத்தில் உள்ள முதல் வேண்டுகோளை நாம் நிதானமாகக் காணுகையில், பெயரானது பொருட்படுவதாக உள்ளது என்பதை நாம் காணுவோம். இயேசு அவ்வாறே நினைத்தார், மற்றும் அவர் தம்முடைய சீஷர்களும் அவ்வாறே நினைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார். அவர்கள் ஜெபிக்கும் பொழுது தேவனுடைய பெயரின் தனிச் சிறப்பை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

பரிசுத்தமான ஒரு நாமம்

சர்வ வல்லவருடைய நாமமானது இலேசாகப் பேசப்படக் கூடாது. தேவனுடைய நாமமானது மனிதர் மற்றும் தூதர்கள் ஆகியோரைக் காட்டிலும் மிக மேன்மையான மதிப்பில் வைக்கப்படுதலென்பதை உங்கள் ஆத்துமாவின் ஆழங்களில் இருந்து நீங்கள் விரும்ப வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகின்றார். அவருடைய நாமமானது பரிசுத்தப் படுத்தப்படும் பொழுது, அது அதனிலேயே உயர்ந்து மற்றும் உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப் பட்டு, மற்றும் வேறு பொதுப் பயன்பாடு எதற்கும் வைக்கப்படாததாக உள்ளது. “பரிசுத்தப்படுவதாக” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது பின்வரும் இரு சிந்தனைகளால் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளதென்று ஆதம் கிளார்க் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்: “பூமி” மற்றும் “இல்லை”; ஆகவே, பிதாவினுடைய நாமமானது “பூமிக்குரியது அல்ல” மற்றும் அந்த நாமமானது அவருடைய பாதபடிக்கு இழுத்து வரப்படக் கூடாது.

“அல்லேலூயா!”

திரளான ஜனங்கள் இடும் ஆரவாரம் போலவும், பெரு வெள்ள இரைச்சல் போலவும், பலத்த இடி முழக்கம் போலவும் ஒரு ஆச்சரியமான வியப்பொலியானது யோவானுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. தூதர்கள் “அல்லேலூயா!” என்று பாடுவதைக் கேட்கும் சிலாக்கியத்தை அவர் பெற்றார் (வெளி. 19:1, 3, 4, 6).

நான் அதிக காலம் நினைத்திருந்தபடி, அந்த மேன்மையான வார்த்தையானது வெறும் பரவச உணர்வுக் கூச்சல் அல்ல. நேரடியான அர்த்தத்தில் அது ஒரு கட்டளையாக உள்ளது: “கர்த்தரைத் துதியுங்கள்!” வெளி. 19ல் யோவான் அதைக் கேள்வியுற்ற நான்கு முறைகளில் இவ்வார்த்தையானது இதன் கிரேக்க வடிவில் (Hallelouia) நமக்கு வருகின்றது, ஆனால் இது எபிரேய மொழியில் தொடக்கம் பெற்றதாக உள்ளது. Halal மற்றும் Jah என்ற இரு வார்த்தைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இது, “யாவேயைத் துதியுங்கள்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. சங்கீதம் 111:1ஐக் கவனியுங்கள்: “கர்த்தரை துதிப்பேன்.” என்னிடம் உள்ள ASV பைபிள் பிரதியில் உள்ள ஒரு அடிக்குறிப்பானது, “Heb. Hallelujah” என்று கூறுகின்றது. ஆகையால், இந்த மாபெரும் வார்த்தையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாதலோடு பாடும் பொழுது தேவனுடைய நாமத்தை நீங்கள் அறிவிக்கையில் அவருடைய நாமத்திற்குப் பயபக்தியைச் செலுத்துகின்றீர்கள்.

நாமத்தைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்குதல்

தேவனுடைய நாமத்தைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்குவதற்கு எதிராக மோசே மீண்டும் மீண்டும் எச்சரித்தார் (லேவி. 18:21; 19:12; 20:3; 21:6; 22:2). அந்த நாமத்தை சபித்து, தவறாகப் பயன்படுத்தியதற்காக ஒரு மனிதன் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்ட அளவுக்கு அந்த நாமமானது மிக

மேலான பயபக்திக்குரியதாக வைக்கப்பட்டிருந்த காலம் இருந்தது. அவன் “பாளையத்திற்குப் புறம்பே” கொண்டு வரப்பட்ட பொழுது, அவன் தேவதூஷணம் கூறியதைக் கேட்ட ஒவ்வொருவரும் அங்கு இருக்க வேண்டியதாயிற்று (லேவி. 24:11-14), மற்றும் ஒவ்வொரு சாட்சியும், குற்றவாளி கூறியிருந்ததைத் தாம் கேட்டிருந்தார் என்பதற்குச் சாட்சியமாக அவனிடத்தில் நடந்து சென்று அவன் தலையின் மீது தன் கைகளை வைக்க வேண்டியதாய் இருந்தது. கல்லெறிதல் தொடர்ந்தது.

நாமத்தை உச்சரித்தல்

தேவன் தம்முடைய நாமத்தை எவ்விதத்திலும் தூஷணமாய்ப் பயன்படுத்துவதைக் குறித்து கண்டிப்புடன் இருந்தாலும் - தம்முடைய நாமம் வீணிலே வழங்கப்படக் கூடாதென்று கற்பலகையில் எழுதினாரென்றாலும் (யாத். 20:7) - அவர் தம்முடைய நாமமானது மனித உதடுகளால் உச்சரிக்கக் கூடாத அளவுக்கு மிக மிகப் பரிசுத்தமானதாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று அவர் நோக்கங் கொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்டதொரு மூடநம்பிக்கையானது யூதர்கள் மத்தியில் வளர்ச்சி பெற்று, இந்நாள் வரையிலும் நிலவி வருகின்றது.

தேவன் அவரது நாமத்தை ஒருவன் தவறாகப் பயன்படுத்தியதற்காக அவனைக் கல்லெறியும்படி கட்டளையிட்டதாலும் (லேவி. 24:16), மூன்றாவது கட்டளையைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதாலும் ரபீக்கள், தேவனுடைய நாமமானது பேசப்படக் கூடாதது, சொல்லக் கூடாதது, பாவம் நிறைந்த உதடுகளினால் கூறக் கூடாத அளவு மிக மிகப் பரிசுத்தமானது என்றெல்லாம் நினைத்தனர். என்றாலும், தேவனுடைய எச்சரிப்பானது பெயரை தூஷணப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்குத் தானே தவிர, உச்சரிக்கக் கூடாது என்பதற்கல்ல. அந்த நாமமானது பேசப்படவும் கூடாதிருந்ததென்றால், நல்ல மக்களின் திரளான கூட்டமானது வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலங்களில் அதை நிச்சயமாக வெகுவாய்ப் பயன்படுத்தியிருக்க மாட்டார்கள்: இது (தேவனுடைய நாமம்) பழைய ஏற்பாட்டில் 6,873 முறைகள்² உள்ளது.

KJVயில் சங்கீதம் 68:4ல் (இந்தப் பெயருக்கான) எபிரேய வார்த்தையின் சுருக்க வடிவம் (JAH) உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது “வனாந்தரங்களில் ஏறி வருகிறவருக்கு வழியை ஆயத்தப் படுத்துங்கள்; அவருடைய நாமம் யேகோவா, அவருக்கு முன்பாகக் கனி கூருங்கள்” (JAH என்பது தமிழில் யேகோவா என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.) இந்த சுருக்க வடிவின் பயன்பாடானது, இந்த நாமத்தை உச்சரிக்கக் கூடாது என்று அர்த்தப் படுவதில்லை; மாறாக, இந்த நாமமானது அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றே ஆலோசனை தெரிவிக்கின்றது. இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனுக்கு நெருங்கியிருந்ததாக உணர்ந்தனர், மற்றும் ஒருபொழுதும் மரியாதைக் குறைவாயில்லாத பொழுதிலும், அவருடைய நாமத்தைத் தாராளமாகவும் நெருங்கிய வகையிலும் பயன்படுத்த அவர்கள் தயங்கியதில்லை.

நாமம் “பயங்கரமானது”

வேதாகமம் முழுவதிலும் சங். 111:9ல் தான் “reverend” என்ற வார்த்தை உள்ளது, மற்றும் இது இவ்விடத்தில் தேவனைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று கூறுபவர்களால் இவ்வசனமானது நோக்கம் எதுவுமின்றித் தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.³ இவ்விடத்தில் (எபி.: *Yare*, NASBயில் “awesome” என்றும், தமிழில் “பயங்கரமானது” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையானது உண்மையில் முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட முறைகள் பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகின்றது. எபிரேய வார்த்தையான *Yare* என்பது “பயப்பட” அல்லது “பயங்கரத்திற்கான” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. லோத்து ஒரு குறிப்பிட்ட நகரத்தில் இருப்பதற்கு/தங்கியிருப்பதற்கு லோத்து பயப்பட்டார் (*Yare*); ஆதி. 19:30). மற்றும், மோசே, “உங்களில் அவனவன் தன்தன் தாய்க்கும் தன்தன் தகப்பனுக்கும் பயந்திருக்கக் (*Yare*) கடவன் ...” (லேவி. 19:3) என்று கட்டளையிட்டார். இஸ்ரவேல் மக்கள் மோசே, யோசுவா மற்றும் தேவன் ஆகியோருக்குப் பயந்திருந்தனர் (*Yare*) (யோசு. 4:14; லேவி. 19:14). சங். 111:9ல் இம்மாபெரும் வேதபாடப் பகுதியானது தேவனுடைய நாமத்தை உயர்த்துவதாக உள்ளது. இந்த நாமமானது மரியாதை, தேவபயம் மற்றும் பெரும்பயம் மற்றும் பயங்கரம் ஆகியவற்றிற்குத் தகுதியுடையதாக உள்ளது. இதே வார்த்தை (*Yare*) உபாகமம் 28:58ல் இருமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது: “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னும் மகிமையும் பயங்கரமுமான நாமத்திற்குப் பயப்படும் படிக்கு ...” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சீனாய் மலை அதிர கர்த்தர் மேகத்தில் இறங்கிய பொழுது அந்தப் பெயருக்கு ஆழமான பயபக்தியும் பரிசுத்தமான பயங்கரத் தன்மையும் உறுதியாகச் செலுத்தப்பட்டு மோசேயினால் அந்த நாமம் “அறிவிக்கப்பட்டது”: “கர்த்தர், கர்த்தர்; இரக்கமும், கிருபையும், நீடிய சாந்தமும், மகா தயையும், சத்தியமுமுள்ள தேவன்” (யாத். 34:6).

பின்பு தேவன் அழகிய மற்றும் உலகப் புகழ் பெற்ற ஆசாரியத்துவ ஆசீர்வாதத்தைக் குறிப்பிட்டார்:

கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன்னைக் காக்கக்கடவர்;
கர்த்தர் தம்முடைய முகத்தை உன்மேல் பிரகாசிக்கப்பண்ணி,
உன்மேல் கிருபையாயிருக்கக்கடவர்.
கர்த்தர் தம்முடைய முகத்தை உன்மேல் பிரசன்னமாக்கி,
உனக்குச் சமாதானம் கட்டளையிடக்கடவர் என்பதே
(எண். 6:24-26).

அந்த ஆசீர்வாத வார்த்தைகளில் சர்வ வல்லவர் தமது நாமத்தைத் தற்செயலாக மும்முறை வைக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தினார்: “இவ்விதமாய் அவர்கள் என் நாமத்தை இஸ்ரவேல் புத்திரர்மேல் கூறக் கடவர்கள்; அப்பொழுது நான் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பேன்” (எண். 6:27).

மின்னுகின்ற கேருபீன்கள் மூடியின் இருபுறமும் நிற்கின்ற அழகிய பொன் பெட்டியொன்று தேவன் தம்முடைய மக்களைச் சந்திக்கின்ற இடமாக இருந்தது (யாத். 25:22). இந்தப் பெட்டியானது இடத்துக்கு இடம் கொண்டு செல்லப்பட்ட பொழுது (மற்றவர்களால்) காணப்படவோ அல்லது தொடப்படவோ கூடாதிருந்தது (எண். 4:5, 6). அனுமதி பெறாத நபர்கள் “ஒரு கணம் கூட” அதை உற்று நோக்கினால் மரிக்க வேண்டியதாய் இருந்தது (எண். 4:20). அது இந்தப் பூமியிலேயே மிகவும் பரிசுத்தப் படுத்தப்பட்ட - மகாபரிசுத்த - ஸ்தலத்தில் வைக்கப்பட்டது (யாத். 26:33; 40:21). இந்தப் பரிசுத்தமான பெட்டியானது கேருபீன்களின் நடுவிலே வாசமாயிருக்கிற “சேனைகளுடைய கர்த்தரின் நாமம் தொழுது கொள்ளப் படுகிற தேவனுடைய பெட்டி” (2 சாமு. 6:2) என்று தக்க விதத்திலேயே அழைக்கப்பட்டது.

நாமத்தின் வல்லமை

தேவனுடைய நாமத்தின் வல்லமை பற்றிய உணர்வானது உண்மையுள்ள ஒவ்வொரு யூதரின் இருதயத்திலும் இருந்தது. இளைஞனாயிருந்த தாவீது சேனைகளின் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே (1 சாமு. 17:45) கோலியாத்துக்கு முன்பாக நிற்கப் பயப்படாதிருந்தார். அதே இளைஞன் “இஸ்ரவேலில் இனிமையாய்ப் பாடுகிறவ”ரான பிறகு ஒவ்வொரு யூதருக்கும் பின்வருமாறு புத்தி கூறும்படி ஏவப்பட்டார்:

அல்லேலூயா!
 கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரே, துதியுங்கள்;
 கர்த்தருடைய நாமத்தைத் துதியுங்கள்.
 இதுமுதல் என்றென்றைக்கும்
 கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்தரிக்கப்படக்கூடவது.
 சூரியன் உதிக்கும் திசை தொடங்கி அது அஸ்தமிக்கும் திசை
 மட்டும்
 கர்த்தருடைய நாமம் துதிக்கப்படுவதாக
 (சங். 113:1-3).

தேவனிடத்தில் ஜெபித்தல்

தாவீதின் காலத்திலும் மற்றும் இயேசு சீஷர்களுக்கு எப்படி ஜெபிப்பது என்று கற்பித்த காலத்திலும் கூட தெய்வீகத்துவ நாமமானது ஆசீர்வதிக்கப் பட்டதாக மற்றும் எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொள்வதாக இருக்கையில், இன்றைய நாட்களில் தேவனுடைய நாமத்தினால் மட்டும் ஏறெடுக்கப் படும் ஒரு ஜெபமானது வீட்டின் மேற்கூரையைக் காட்டிலும் அதிகமான உயரத்திற்கு எழும்புவதில்லை! நீங்கள் தேவனுடைய நாமத்தினாலே தேவனை அடைய முடியாது! பிதாவினுடைய சொந்த ஏற்பாட்டினால் தேவனுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையில் ஒரு மத்தியஸ்தர் இருக்கின்றார் (1 தீமோ. 2:5). சகல ஞானமும் உடைய பிதாவானவர் தம்முடைய சுய நல்

விருப்பத்தின்படியாகவே எல்லாவற்றையும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றுகூட்டத் தீர்மானித்தார் (எபே. 1:10). திகைப்பூட்டும் பின்வரும் கூற்றை அவர் ஏற்படுத்தக் கூடுமளவுக்கு தேவன் - மனிதர் நிலைப்பாடானது அவ்வளவு முக்கியமானதாக உள்ளது: “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனு மாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” (யோவா. 14:6). தேவன், ஆராய்ந்து முடியாத அவருடைய சுய சித்தத்தின் ஆலோசனையின்படியே கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே எவரொரு வரையும் இரட்சிக்காதிருக்கின்றார். இயேசு, பிரகாசமான விடிவெள்ளி நட்சத்திரமாகவும், தாவீதின் வேரும் சந்ததியாகவும், அல்பாவும் ஓமேகாவுமாகவும், முந்தினவரும் பிந்தினவருமாகவும் இருக்கின்றார் (வெளி. 22:13, 16). அவர் மூலைக்குத் தலையாய் இருக்கின்றார். “அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப் படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை” (அப். 4:12).

இருப்பினும், கிறிஸ்து எப்பொழுதும் இப்படிப்பட்டதொரு இடத்தை சுயாதீனப் படுத்திக் கொண்டிருந்தவரல்ல. அவரது வெற்றியான மரணத்தைத் தொடர்ந்து வந்த பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன்னதாக, இரட்சிப்பு என்பது அவருடைய நாமத்தினால் இருந்ததில்லை மற்றும் ஜெபமானது அவருடைய நாமத்தினால் ஏறெடுக்கப்பட்டிருந்ததில்லை. அவர், “இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே ஒன்றும் கேட்கவில்லை” என்று கூறினார் (யோவா. 16:24). இவ்விதமாக, அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு ஜெபிப்பது எப்படி என்று போதித்த பொழுது, அவர் தம்முடைய சொந்த நாமத்தினாலே ஜெபிக்கும்படி அவர்களுக்குப் போதிக்கவில்லை. அந்த வேளையில் இப்படிப்பட்டதொரு அறிவுறுத் தலானது சரியற்றதாயிருந்திருக்கும். மத். 6:9-13 உள்ள சீஷர்களின் ஜெபமானது இப்பொழுது காலாவதியாகி விட்டதற்கான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்றும் ஆகும். அந்த ஜெபம் கொடுக்கப்பட்டதால்/கொடுக்கப் பட்ட நாளிலிருந்து மனித குல வரலாற்றிலேயே மாபெரும் நிகழ்வானது நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. பரலோகம் மற்றும் பூலோகம் ஆகியவற்றின் நிர்வாக முறைமையானது மாற்றப்பட்டுள்ளது. தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பித் தம்முடைய வலது பாரிசத்திற்கு உயர்த்தியதினால் அவரை மேன்மைப்படுத்தினார். அவர் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலானதொரு நாமத்தை அவருக்குக் கொடுத்ததுடன், சகல அதிகாரத்தையும் மற்றும் பலத்தையும் மற்றும் வல்லமையையும் அவரது பாதங்களுக்குக் கீழ்ப் படுத்தினார். தூதர்களும் மற்றும் மனிதர்களும் அவரை ஆராதிக்கும்படிக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர் (எபே. 1:20-23; எபி. 1:6).

இன்றைய நாட்களில் நீங்களும் நானும் ஜெபிக்கும் பொழுது, நாம் “இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்” (யாத். 3:14) என்பவருடைய நாமத்தை மட்டுமின்றி, அவருடைய ஒரே பேறான குமாரனுடைய நாமத்தையும் பரிசுத்தப்படுத்த வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம். சகலமும் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அவருடைய குமாரனைக் கணப்படுத்தாது நாம்

பிதாவைக் கணப்படுத்த முடியாது (மத். 11:27; யோவா. 5:23). பரலோகத்தில் உள்ள தூதர்களும் கூட, “அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் வல்லமையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும் பெலத்தையும் கணத்தையும் மகிமையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளப் பாத்திரராயிருக்கிறார்” (வெளி. 5:12) என்று கூறுகின்றனர்.

மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும் என்று மகா தேவன் கட்டளையிட்டார் (லூக். 24:46, 47). ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபை பிறந்த நாளான பெந்தெகொஸ்தேயன்று, அது பிறந்த இடமான எருசலேமில், பரிசுத்த ஆவியானவர் பரலோகத்திலிருந்து அப்போஸ்தலர்கள்மேல் வந்து இறங்கினார். அந்த நாளில், ஒவ்வொருவரும் மனந்திரும்பி பாவமன்னிப்புக் கென்று “இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளும்படி கட்டளையிடப்பட்டனர்,” (அப். 2:38). அந்த நாள் தொடங்கி அதன் பிறகு, சீஷர்களின் ஜெபம் போன்ற எதுவும் இனி ஜெபிக்கக் கூடாததாயிருக்கின்றது. அந்த நாள் தொடங்கி, ஒவ்வொரு ஜெபமும் இயேசுவின் நாமத்தினாலேயே ஏறெடுக்க வேண்டியதாக உள்ளது (கொலோ. 3:17); வார்த்தையிலும் அல்லது செய்கையிலும் கிறிஸ்துவரின் வாழ்வுடன் தொடர்புடைய ஒவ்வொன்றும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலேயே செய்யப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை ஒவ்வொரு நாவும் அறிக்கையிட வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தமாய் இருக்கின்றது (பிலி. 2:9). அது பிதாவின் நாமத்திற்குப் பின்னடைவாக இருப்பதில்லை; அதற்கு மாறாக, குமாரனைக் கணம் பண்ணாதவன் அவரை அனுப்பியவரையும் கணம் பண்ணாதிருக்கிறான் என்று தேவன் விதித்துள்ளார் (யோவா. 5:23). எனவே, நீங்கள் இயேசுவின் நாமத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, அவரைப் பின்பற்றும் பொழுது உண்மையில் நீங்கள் தேவனுடைய நாமத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துகின்றீர்கள்.

குறிப்புகள்

¹Shakespeare, *Romeo and Juliet*, act 2, scene 2. ²William Gesenius, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, trans. Edward Robinson, ed. Francis Brown, S. R. Driver, and Charles A. Briggs (Oxford: Clarendon Press, 1957), 217. ³எந்த ஒரு மனிதரும் தம்மை “சங்கைக்குரிய” (“reverend”) என்று அழைக்க அனுமதிக்கக் கூடாதென்பதற்கு நிரூபணம் என்பதாக இவ்வசனமானது அடிக்கடி தவறாகப் பயன்படுகின்றது. சங். 111:9ல் போதிக்கப்படவில்லையென்றாலும் கூட, பிரசங்கியார்கள் “சங்கைக்குரிய” அல்லது “அதி மிகவும் சங்கைக்குரிய” அல்லது “பிதா” (Father) அல்லது வேறு எந்த மதப் பட்டங்களாலும் அழைக்கப்படுவதை மறுத்து விட வேண்டும். சிலவேளைகளில் “சகோதரர்” (“brother”) என்பது கூட ஒரு பட்டப் பெயராகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது, ஏனெனில் பிரசங்கியாரை “சகோதரர் ...” என்றும் சபையில் உள்ள மற்ற உறுப்பினர்களை “திருவாளர்” என்றும் குறிப்பிடுபவர்கள் உள்ளனர். நமது கர்த்தரோ மதத்தில் உள்ள எல்லாப் பட்டப் பெயர்களையும்

கண்டனம் செய்தார்: “நீங்களோ ரபீ என்றழைக்கப்படாதிருங்கள்; கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார். நீங்கள் எல்லாரும் சகோதரராயிருக்கிறீர்கள். பூமியிலே ஒருவனையும் உங்கள் பிதா என்று சொல்லாதிருங்கள்; பரலோகத்திலிருக்கிற ஒருவரே உங்களுக்குப் பிதாவாயிருக்கிறார்” (மத். 23:8, 9).